

slag til anden Behandling, at antage, at Thingets Medlemmer have været forberedte derpaa.

Man gik dernæst over til Dagsordenen. Efter denne foretoges: Eneste Behandling, i Henhold til Fællesudvalgets Indstillinger, om af Forslag til Lov om Pønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.*)

Formanden: Fællesudvalgets Indstillinger ere i sin Tid ombeelte paa de Herrers Pladser.

Jeg sætter først under Forhandling Fællesudvalgets Indstillinger til § 3. Ved Sagens tredie Behandling i Landstinget blev under 3die Stykke i § 3 vedtaget følgende Pasfus: dog at Omsætningen og Udbetalingen af den til Ansættelse i Sæb bestemte Deel af disse Summer skeer efter Bestemmelserne i § 1. Ved eneste Behandling i Folkethinget gik denne Pasfus ud, men blev igjen optaget ved eneste Behandling i Landstinget. Der var altsaa her en Uovereensstemmelse tilstede, som Fællesudvalget skulde forsøge fjernet. Der er desangaaende gjort to Indstillinger, idet et Fleertal i Udvalget foreslaaer, at den nævnte Pasfus udgaaer, medens et Mindretal tilraader at vedtage den.

Ordføreren (M. P. Bruun): Ved dette Punkt vil det sees, at der iblandt selve Landstingets Medlemmer i Fællesudvalget har været deelte Meninger om, hvorvidt Sætningen skulde sættes ind eller ikke, idet 3 af Landstingets Medlemmer have sluttet sig til Folkethingets Medlemmer, medens 2 af dem have meent, at Sætningen maatte blive staaende. De af os, som have sluttet sig til Majoriteten, have ikke været blinde for Betydningen af selve Spørgsmaalet, og Landstingets Majoritet havde jo ogsaa ved Afstemningen erklæret sig for denne Sætning. Men vi have meent, at ved alle de Spørgsmaal, hvor vi kunde give efter

uden at gjøre Brud paa et Princip, burde vi gjøre en Indrømmelse. Som Sagen nu staaer, kan der være Spørgsmaal om, om man ikke skulde sætte Bestemmelsen ind igjen. Jeg anseer det imidlertid for klogeft, at følge Majoritetens Indstilling, ikke fordi jeg misfjender selve Bestemmelsens Betydning og kan være enig i Grundene, hvorpaa den er bygget, men fordi jeg troer, at det kan være rigtigt, at dette Lovudkast til næste Session maatte foreligge saaledes, som det i begge Thing har været vedtaget, med Undtagelse af den væsentlige Stridsgegenstand om de to Paragrapher. Jeg gaaer nemlig ud fra den Forudsætning, som jeg troer er berettiget efter de tidligere Afstemninger her, at Landstinget ikke vil ved den følgende Afstemning forandre sin bestemt udtalte Mening angaaende Paragraph 26.

Drejer: Eftersom dette Spørgsmaal nu staaer og den ringe Udsigt, der er til, at Mindretallets Indstilling skal kunne blive vedtaget her i Thinget, skal jeg ikke spille Tiden eller trætte Forsamlingen med nogen vidtløftig Udtalelse. Smidstid anseer jeg dog dette Spørgsmaal for at have en meget stor Betydning, en saadan Betydning, at jeg paa ingen Maade kan bekvemme mig til at lade det falde eller tage Indstillingen tilbage. Det forekommer mig uforandret, saaledes som jeg tidligere har udtalt det, at man ved mig at lade den Bestemmelse, som Landstinget tidligere med stor Majoritet har vedtaget, falde, kommer til at begaae imod Nogle Noget, der grændser nær til Uret og imod Andre en høj Grad af Ubillighed; og naar Sagen stiller sig saaledes for mig, troer jeg, at det vil findes ganske naturligt, at jeg ikke kan bekvemme mig til, frivillig at opgive den omhandlede Indstilling, som jo skulde føre til, at dette i mine Dine stærke Billigheds- og Retfærdighedskrav blev fyldestgjort. Jeg maa altsaa, hvis det skal opgives, overlade Thinget at gjøre dette uden min Medvirking. Jeg skal endnu tilføie i Anledning af, at den ærede Høi Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) i et tidligere Møde anførte som en Grund til ikke da at lade Sagen komme til ekstraordinær Behandling, at man ved at afgjøre den, forinden Folkethinget havde afgjort den, bragte

*) Sidste Behandling findes i Tidenden Sp. 1736 ff. Fællesudvalgets Indstilling findes i Anhang B. Sp. 637 ff.